

ת"פ 28326/10/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד שהאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 28326-10-19 מדינת ישראל נ'
שהאב(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י עו"ד רונית סופר-גרניק - פרקליטות	המאשימה
מחוז חיפה	
נגד	
מוחמד שהאב (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י	
עו"ד עאדל ביראת	
הנאשמים	

גזר דין

1. הנאשם הודה בביצוע עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין.
2. על פי האמור בכתב האישום ביום 19.6.19 הנאשם השתתף בתהלכות שמחה ביישוב ג'סר א זרקא, יחד עם אנשים נוספים. במהלך התהלכה הוא החזיק אקדח שקיבל ממאן דהוא, הניף אותו וירה 15 יריות לפחות כלפי מעלה.

טיעוני המדינה לעונש:

3. נטען לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים של הגנה על ביטחון הציבור ושלומו הציבור. נטען ליצירת סיכון ממשי כלפי עצמו וכלפי אחרים. נטען שבפסיקה נקבע שיש להטיל ענישה מחמירה על מנת להתמודד עם תופעת השימוש בנשק בלתי חוקי (ע"פ 1323/13 חסן ואגבאריה נ' מדינת ישראל). נטען שמדיניות הענישה נקבעה גם לגבי מי שעובר בפעם ראשונה עבירות נשק והינה מאסר בפועל (רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (2004)).
4. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען שהנאשם החזיק את האקדח הטעון ועשה בו שימוש מתוך רצון "לחוש תחושת גבריות" (כפי שהתבטא בפני שירות המבחן). לא נטען שהיה מדובר במעשה מתוכנן, אך השימוש באקדח כאמצעי המעורר גאווה וקרוב בקרב בני גילו מהווים לפי הטענה שיקול לחומרא.

5. מבחינת מדיניות הענישה הוזכרו המקרים הבאים:

ת"פ 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אל קיאן** שם הורשע נאשם בעבירות החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, כאשר הוא נתפס מחזיק נשק עם מחסנית וכדורים מתחת לכיסא הנהג ברכב. ביהמ"ש החליט לסטות ממתחם הענישה והוא נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספין** שם הורשע נאשם בהחזקת אקדח גנוב שהיה טעון במחסנית עם שבעה כדורים ומשתיק קול. כאשר הושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל התקבל הערעור והועמד העונש על 18 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2822/12 **איברהים דואהרי נ' מדינת ישראל** שם הורשע נאשם בהחזקת נשק בסמוך לבית מגוריו כאשר הוא הוחבא בתיק יחד עם מחסניות וכדורים. בערעור הראשון התקבל הערעור על קולת העונש המקורי, והושתו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. היה מדובר בנאשם בעל עבר פלילי והרשעות קודמות, לרבות בענייני עבירות נשק. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ת"פ 15148-03-12 **מדינת ישראל נ' כבהא** (19.2.13) הודה נאשם בהחזקת נשק ושינוי זהות של רכב, כאשר ברכב הוחזק אקדח ומחסנית עם כדורים ועוד אקדח דמה עם משתיק קול ואמצעים נוספים. נגזרו שנתיים מאסר בפועל.

ע"פ 9373/10 **חמד מועתד נ' מדינת ישראל** (14.9.11) שם הורשע נאשם בעבירות של החזקת נשק ונשיאת נשק, כאשר לחובתו היו שלוש הרשעות קודמות בעניינים אחרים. הערכאה הדיונית גזרה עליו 50 חודשי מאסר בפועל, שהופחתו בערעור ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 3156/11 **ג'אמיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12) שם הורשע נאשם בנשיאת נשק בגין כך שהסליק אקדח ומחסנית טעונה בכדורים נוספים ברכבו. הוא נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

על פי הטענה מתחם העונש ההולם נע בין 18-42 חודשים.

ביחס לתסקירים ביקשה המדינה שלא לאמץ את מסקנות התסקיר וזאת כיוון שהנאשם לא עבר הלכה למעשה תהליך שיקומי שלא התאפשר בגלל מצב החירום. נטען שאמנם הנאשם משתף פעולה אך אין בכך כדי להצדיק סטייה מענישה ראויה.

נטען שניתן לסטות לטובת תהליך שיקומי רק במקרים נדירים וחריגים בלבד (ע"פ 1229/19 **יפתח סלומינסקי נ' מדינת ישראל**). נטען שלא מתקיימים התנאים שמצדיקים סטייה ממתחם הענישה במקרה דנן.

טיעוני הנאשם לעונש:

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. נטען שמדובר בתיק מיוחד וחריג בנסיבותיו, כאשר הנאשם נעצר פעם ראשונה ב-23.7.19 לאחר שהועלה הסרט ברשתות החברתיות אך לאחר חקירה שוחרר ונעצר שוב בשלב מאוחר יותר לאחר העלאת הסרט פעם נוספת. נטען שבעת מתן הכרעת הדין הודתה המדינה שקיימים קשיים ראייתיים לא מבוטלים בתיק (והדברים אכן נרשמו) ולמרות זאת החליט הנאשם לקבל על עצמו אחריות ולהודות בביצוע העבירה.

7. נטען שהנאשם עוד נטל אחריות בשלב החקירה. מעבר לכך נטען שמדובר בהחזקה רגעית של הנשק וכי אין על כך מחלוקת. נטען שהנאשם מאז 6.11.19 נמצא באיזוק אלקטרוני, למעלה מחצי שנה, ללא שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן, וזאת למרות שהוא רק בן 18 כיום. נטען שמשפחתו נורמטיבית ותומכת והוא עצמו סובל ממחלת הסוכרת מגיל 10.

8. נטען ששירות המבחן התרשם מהעדר דפוסים עבריינים וכי הוערך כי קיים סיכוי נמוך להישנות עבירות בתחום האלימות וכי הנאשם מסוגל להתגייס לטיפול ולנצל את טובת הקשר עם שירות המבחן.

9. נטען שמדובר בהמלצה מבוססת ומוצדקת להעמיד את הנאשם בצו מבחן. הסנגור הפנה למקרים אחרים חמורים יותר בהם הוחלט להעדיף נתיב שיקומי:

ע"פ 4978/19 **מוחמד אבו מנסור נ' מדינת ישראל** (28.1.20) שם מדובר בהחזקת M16 עם מחסנית וכדורים ובנוסף אקדח והרשעה בנשיאה והובלת נשק כאשר אחד הנאשמים שהורשע בהחזקה בלבד נשא בעבודות שירות בלבד למשך 6 חודשים.

ת"פ 63018-05-18 **מדינת ישראל נ' אחמד מאחמיד** (24.10.19) שם הורשע נאשם בהובלה ונסיעה של שני כלי נשק מסוג M16 אך משיקולי שיקום הושת מאסר בעבודות שירות.

ע"פ 2826/19 (1.9.19) **מראני נ' מדינת ישראל** שם הופחת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהנאשם בהחזקת נשק לעבודות שירות בלבד.

ת"פ 8310-10-18 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (18.4.19) ביחס לנאשם שהורשע בהובלה ונשיאה של אקדח והפרעה לשוטר ולמרות שניתן בעניינו תסקיר לא חיובי שלא המליץ על הליך טיפולי, לאור גילו (19) הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

10. ביחס לעניין סלומינסקי נטען שמדובר במקרה מסוג אחר לחלוטין, ובו נאשם לא היה כלל בשל לתהליך שיקום ולא קיבל אחריות מלאה על מעשיו.

11. הנאשם עצמו אמר שטעה והתחרט על מעשיו ואמר שלא יחזור על הדברים ושלמד לקח מתקופת המעצר והמעצר בית.

תסקירי שירות המבחן:

12. ביחס לתסקירים ניתן תסקיר ביום 8.3.20 שתיאר את קורותיו של הנאשם, כבן בעת ביצוע העבירה 18, רווק, שעבד טרם מעצרו כקופאי בבית קפה בבעלות אביו. משפחתו נורמטיבית. תואר עוד שהמשפחה ניסתה להימנע מסביבה בעייתית ועברה מקום מגורים בהיות הנאשם בן 13. הנאשם נעדר עבירות קודמות. לטענתו ירה במסגרת חתונה שהתקיימה וקיבל אחריות על המעשה בפני שירות המבחן כאשר לטענתו חש התלהבות למשיכה לירי בעקבות היחס של הסביבה שלו אל הנושא. באותו שלב הומלץ על שילובו בטיפול.

13. בתסקיר המשך שניתן ביום 9.6.20 צוין שהתקיימה עוד פגישה בשירות המבחן. צוינו גורמי הסיכון, בעיקר הסביבתיים, וגורמי סיכוי שהנאשם הוא ללא דפוסים עבריינים מושרשים, מקבל את סמכות בני משפחתו ומורת החוק. צוין שלמרבה הצער לא הייתה אפשרות להתחיל בטיפול שיקומי בעקבות מצב החירום שנוצר והוצאת חלק מעובדי שירות המבחן לחופשה כפויה. יחד עם זאת צוין שבהסתמך על הנתונים שנאספו עד כה יש להעדיף את האפיק השיקומי על פני נתיב עונשי ועל כן המליץ שירות המבחן להעמידו למבחן למשך 18 חודשים לצורך שילובו בהליך טיפולי. כמו כן צוין שבמידה ונשקלת ענישה מוחשית, בדמות עבודות שירות, יש לשקול להימנע מתקופת מאסר ממושכת על מנת לאפשר לו להשקיע בהליך השיקומי ולהפחית חשיפה לגורמים עבריינים מבוגרים.

דין והכרעה:

14. הנאשם יליד שנת 2001, כבן 19, נעצר ביום 6.10.19 ושוחרר למעצר בית בפיקוח איזוק אלקטרוני ביום 6.11.19. אין לחובתו רישום פלילי קודם.

15. על פי התסקיר מדובר באדם צעיר שטרם סיים לגבש את אישיותו, כמו כן מבלי להקל ראש מדובר בעבירת נשק מהרף הנמוך, כאשר העבירה לא לוותה בתכנון, נעשה שימוש בנשק שהיה אמנם פסול, אך לא במטרה פלילית נוספת.

16. לא מצאתי סיבה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן אשר העריך כי מדובר באדם הזקוק ובשל לשיקום, בין היתר בהסתמך על נתוניו האישיים, גילו, העובדה שמשפחתו תומכת ומגבה אותו במהלכים הראשוניים שנעשו לעניין השיקום. בכך מתמלאים התנאים להעדפת שיקום על פני ענישה כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. אין המקרה דומה כלל לאסמכתא שהוזכרה שנתוניו של הנאשם שם היו שונים לחלוטין.

אשר על כן הנני מטיל עונשים כדלקמן:

- א. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.
- ב. מאסר בפועל למשך 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת שהתקבלה מהממונה.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירות אלימות או נשק מסוג פשע.
- ד. במקרה דנן איני רואה מקום להטלת קנס או פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תמוז תש"פ, 30 יוני 2020, בהעדר הצדדים.